

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Hubert-Klausner-Ring 26 - Tel. 13-02
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Koroški Slovenec, uredništvo, Klagenfurt, Hubert-Klausner-Ring 26

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. - Posamezna številka **10** Rpf.
Stane četrletno: 1 RM - 2 Pf.; celoletno: 4 RM - 8 Pf.
Za Jugoslavijo četrletno: Din. 25; celoletno: Din. 100

Sredozemlje.

Sredozemsko morje so Latinci nazivali „mare mediterraneum“, kar bi značilo: morje sredi zemlje. Rimljanom in narodom pred njimi je bilo to morje, ležeče med Evropo in Afriko, morje v pravem pomenu besede. Vedelo je dve poznani celini, Amerika in skrajni vzhod pa sta bila nepoznan svet. Z razvojem pomorske tehnike je nato stopil v ospredje Atlantski ocean. Z zgraditvijo Sueškega prekopa pa je bilo Sredozemsko morje spet povezano na vzhodu z Indijskim oceanom, na zahodu ob Gibraltarju z Atlantom in na severovzhodu po Bosporju s Črnim morjem. S samoosvojitvijo Amerike zadobi Sredozemsko morje svoj nekdanji pomen.

Celih tritisoč let se vsa svetovna zgodovina osredotoči okoli območja Sredozemskega morja. Razmerno mirno njegovo vodovje z majhno plimo in oseko so lahko premagovale že stare barke in ladjice. Dvatisoč let pred Kristusom so prebivalci otoka Krete po morju trgovali z Egiptom. Za njimi so plula po njem brodovja Feničanov, ki so si ob njem že zgradili veliki pristanišči Tir in Sidon. Feničani so bili prvi posredniki med Vzhodom in Zahodom. Njihova naselja so se nahajala ob vzhodnih obalah Sredozemlja, svoj vpliv pa so razširjali do Arabije na vzhodu in do zapada, kjer so danes Španija, Francija in Tunizija.

Sledeči sredozemski narod so Grki. Ze poznajo železo, dočim so ljudstva pred njimi uporabljala še bron. Iz prvotnih grških živinorejcev so se razvili sloviti pomorščaki in trgovci in kmalu so Grki nadkrilili Feničane ter prevzeli njihovo vlogo srednikov. Z gospodarili so do obal Črnega morja in na zapadu do Sicilije in južne Italije. Aleksander Veliki je združil vse obale in celine Sredozemskega morja in vstrel Grčiji je onstran morja v Egiptu vstalo prvo obmorsko mesto in važno oporišče, Aleksandrija. Le na zapadu, na severno-afriški obali se je upirala grškemu gospodarstvu Kartagina. Nasledniki Grkov so Rimljani, nekdanje prebivalstvo sedanje Italije. Pomehkuženi grški narod se jim je predal brez boja, z ognjem in mečem so strli Kartagino, njihova Roma (Rim) je postala središče vseh pokrajin Sredozemskega morja, skozi kanal (današnji Gibraltar) so segli celo do Britanije in jo pridružili Sredozemlju.

Pa morje na jugu Evrope prejkoslej miče in privablja ljudstva severnih evropskih predelov. Liki hudourniki prodirajo proti obalam starega morja nato Goti, Franki, Germani, Vandali in Huni. Rimska država razpade najprej na dva dela in postane končno plen narodov-severnjakov. Mladi severni narodi postanejo dediči rimske kulture. Z jugovzhodnih afriških puštin vderejo v območje Sredozemlja Arabci in se ustavijo v Španiji. V svetu mladega krščanstva vstajajo in se kulturno, gospodarsko, ter politično utrjujejo narodi romanskega in germanskega plemena, srednji vek jih vedno do njihove polne veljave in ko ob zatonu zaplove Kolumb preko Atlanta Sredozemlje pa, ki je bilo tritisoč let središče človeške zgodovine, postaja postranska, manj pomembna pomorska cesta. To dotlej, dokler so oči Evrope uprte na novi svet, Ameriko in njena neizmerna bogastva.

Anglija se prva spet obrne proti vzhodu in zazna za važnost Sredozemlja.

(Uvodnik nadaljujemo na 2. strani.)

Italija je napovedala vojno.

V ponedeljek 10. t. m. je v Rimu govoril Mussolini in stotisočim zbranim Italijanom naznanil, da je napočila usodepolna ura odločitve: „Italija je napovedala vojno Angliji in Franciji“. Nadaljeval je med drugim:

„Stopamo v vojno proti plutokratičnim in reakcionarnim demokracijam zapada, ki so nas vsekdar ovirale v razvoju in ogrožale obstoj italijanskega naroda. Zgodovina zadnjih desetletij obstoji v frazah, obljubah, grožnjah, pritisku in v nizkotni, od Zveze narodov odrejeni blokadi po 52 državah. Naša vest je popolnoma čista. Italija je storila vse, da se izogne vojni, a njena prizadevanja so bila zaman. Treba bi bilo pregledati in življenju narodov prilagoditi samo pogodbe, ki niso večno nedotakljive. Treba bi bilo sprejeti predlog Führerjev, stavljen po končanem nemškem pohodu v Poljsko. Vse to je sedaj zgodovina. Mi smo odločeni, da sprejmemo nase riziko in žrtve vojne, ker vemo, da je narod samo tedaj velik, če se ne umika od zgodovine oblikovanam dogodkom in če drži svoje svete obljube.

Za orožje zgrabimo, ker hočemo rešiti vprašanje naših pomorskih meja. Streti hočemo teritorialne in vojaške okove in si priboriti pot do svetovnih

oceanov. Sedanja vojna in naša revolucija pomenita boj ubogih, delavoljnih narodov proti mogotcem, ki imajo v svojih krempjih vse zlato sveta. Boj je mladih, rodovitnih narodov proti nerodovitnim, umirajočim ljudstvom, boj dveh stoletij je in dveh svetovnih nazorov. V tem usodnem trenutku svečano izjavljam, da Italija nima namere zapesti v spor še druge sile. Švica, Jugoslavija, Grčija, Turčija in Egipt naj vzamejo to izjavo, katero bodo potrdila dejstva, na znanje.

Naše kategorično, vse obvezujoče in srca od Alp do Indijskega oceana navdušujoče geslo se glasi: zmaga! In mi bomo zmagali, da končno napoči doba miru in pravice za Italijo, Evropo in celi svet!“

Vodja in kancler Adolf Hitler je v brzobjavem pozdravu italijanskemu cesarju izrazil svoje prepričanje, da bo Italija in Nemčija zmagali v tem boju za svobodo in bodočnost svojih narodov, dučeju Mussoliniju pa je zagotovil neporušljivo vojaško zvezo nemškega in italijanskega naroda. V imenu nemške vlade je zunanji minister Ribbentrop podal tisku posebno izjavo, ki naglašaja, da se bodo italijanski in nemški vojakj odsej borili ramo ob rami dotlej, da bodo zasigurane življenjske pravice obeh narodov.

Uspešna druga nemška ofenziva.

V dnevnem povelju vojakom je kancler Hitler napovedal, da se započeta vojna nadaljuje do popolnega uničenja mogotcev v Londonu in Parizu. Nemška zapadna fronta je spet nastopila, razvil se je napad na 200 km dolgi fronti od Maginotove črte do mesta Abeville.

Glavni štan vodje rajha poroča: 5. junija. V zgodnjih jutranjih urah so se pričele nove napadalne operacije na dosedanji obrambni črti v Franciji. Letala so napadla pristanišče Le Havre. Nasprotni napadi pri Abeville in Longwy so bili zavrneni.

6. junija. Nemška letala so napada-

la vojaška zbirališča in kolone, letališča v srednji Franciji, pristanišče Cherbourg ter letališča na jugovzhodni angleški obali. Nasprotnik je izgubil 143, Nemci 19 letal.

7. junija. Vojaške in letalske operacije južno reke Somme se načrtno razvijajo, „Weygandova črta“ je na vsej fronti prdrta. Letala so napadla angleška letališča, skupno je nasprotnik izgubil 74 letal. Južno od Düinkirchna so nemški pionirji zajeli cel francoski bataljon.

8. junija. Operacije se uspešno nadaljujejo. Tudi ob spodnji Sommi je bil nasprotnik zavrzen, pri čemer je

vojsko na kopnem podpiralo letalstvo in bombardiralo zbirališča, kolone in vojaške položaje. Število pri Düinkirchnu vjetih je narastlo na 88.000. Letala so napadla angleško pristanišče Dover. Podmornica je potopila nasprotno križarko s 14.000 BRT. Uničenih je bilo 71 nasprotnih in 5 nemških letal.

9. junija. V štiridnevni bitki med rekama Somme in Oise so nemške oklopne divizije skupno z letalci razbile nasprotno čete in jih prisilile k umiku. V smeri proti spodnjemu teku Seine so nasprotnikove obrambne črte prodrte, letala nadaljujejo svoje bombne napade, reka Aisne je na obeh straneh mesta Soissons prekoračena. Vsi ostali deli nemške fronte so prešli v napad. Letala so ponovno napadla pristanišče Cherbourg. Sestreljenih je 58 nasprotnikovih in 9 nemških letal. V severnem morju so letala potopila angleškega letalskega nosilca „Glorious“, nasprotni rušilec, prevozno ladjo „Orama“ in ladjo za prevoz olja Nemška podmornica je torpedirala potniški parnik „Carinthia“.

10. junija. Operacije v širini 350 km gredo v smeri k rekam Marne in Seine. Ze so doseženi veliki uspehi, še večji se pripravljajo. Vsi nasprotnikovi protinapadi so zavrneni. Letala so napadla vojaške priprave okoli mesta Reims ter pristanišči Cherbourg in Le Havre. V zraku je sestreljenih 91 letal, 5 lastnih pa pogrešanih.

11. junija. Velika bitka med morjem in reko Maas je še v polnem razvoju. Nasprotnikov odpor po krvavih izgubah, vsled velikega števila vjetnikov in izgubljenega materijala ponehuje. Letala so napadla pristanišče Le Havre in razrušila tamošnji veliki jez. Na reki Marni in Oise so letalske bombe zadele več mostov in s tem otežkočile francoski umik. Nasprotnik je izgubil 29 letal, pogreša se 8 nemških.

Vojna v Norveški zaključena.

Nemške čete v Narviku so dosegle popoln uspeh dvamesečnih bojov. Nad Narvikom vihra nemška zastava. Norveške čete so ustavile sovražnosti, pogajanja za predajo so v teku. Kralj Haakon je zbežal v Anglijo. V Narviku se nahajajoče nasprotnne čete so se umaknile.

Sredozemlje.

(Erich Zander, M.)

